

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.IV.37.313/2025/8.

A tanács tagjai: Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke
Dr. Dobó Viola előadó bíró
Dr. Bögös Fruzsina bíró
Dr. Kiss Árpád Lajos bíró
Dr. Sugár Tamás bíró

A felperes: felperes
(cím1.)

A felperes képviselője: Dr. Szász Imola kamarai jogtanácsos

Az alperes: Budapest Főváros XVIII. kerület
Pestszentlőrinc-Pestszentimre Önkormányzata

(cím2)

Az alperes képviselője: Sárdy, Szalántai és Társai Ügyvédi Iroda
(cím3.)

eljáró ügyvéd: Dr. Sárdy Ildikó

A per tárgya: önkormányzati ügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: a Fővárosi Törvényszék 9.K.700.569/2024/9.
számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 9.K.700.569/2024/9. számú ítéletét – az indokolás megváltoztatásával – hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 25.000 (huszonötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes önkormányzat 2007. május 17-én közszolgáltatási szerződést, majd 2019. július 31-én módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt közszolgáltatási szerződést kötött a egyéb érdekelt1-vel (a továbbiakban: egyéb érdekelt1) az önkormányzat egészségügyi közszolgáltatási feladatainak ellátására vonatkozóan, ideértve a védőnői feladatellátást is. Ennek elősegítése érdekében az alperes az egyéb érdekelt1 részére a mellékelt jegyzékben felsorolt ingatlanok használatát biztosította, erről a felek vagyonhasználati szerződésben (a továbbiakban: vagyonhasználati szerződés) rendelkeztek.

[2] Az alperes a vagyonhasználati szerződést a 284/2022. (XI. 14.) számú határozatával módosította, és egyúttal akként rendelkezett, hogy a használatba adott ingatlanok kizárólag addig az időpontig szolgálják az egészségügyi alapellátási közfeladat, valamint az egészségügyi szakellátási feladat teljesítését, ameddig az irányadó jogszabályok mindezen feladatokat az önkormányzat feladataként határozzák meg. Azzal egyidejűleg, ahogy jogszabály az egészségügyi alapellátási és/vagy egészségügyi járóbeteg-szakellátási feladatot más szerv feladataként deklarálja, a használatba adott ingatlanok nem minősülnek a fenti feladatok ellátását szolgáló vagyonnak, ebből kifolyólag pedig a megváltozott feladatellátási kötelezettséget előíró jogszabály hatálybalépésével egyidejűleg a felek közötti szerződés részlegesen vagy teljeskörűen megszűnik.

[3] A 285/2022. (XI.14.) számú határozatával az alperes úgy döntött, hogy amennyiben az irányadó jogszabályok az egészségügyi alapellátási közfeladat, valamint az egészségügyi szakellátási intézmény működtetési kötelezettség keretében ellátandó egészségügyi szakellátási feladat teljesítését már nem az önkormányzat feladataként határozzák meg, úgy az önkormányzat feladatellátási kötelezettségéből kikerülő feladatok ellátására biztosított ingatlanok forgalomképessége szerinti besorolását korlátozottan forgalomképes besorolásról forgalomképes besorolásra módosítja. Egyúttal az önkormányzat képviselő-testülete felkérte és felhatalmazta a polgármestert, hogy az ingatlanok forgalomképesség szerinti besorolásának módosítása érdekében a szükséges intézkedéseket tegye meg, Budapest Főváros XVIII. kerület Pestszentlőrinc-Pestszentimre Önkormányzata Képviselő-testületének az önkormányzat vagyonáról, a vagyontárgyak feletti tulajdonosi jogok gyakorlásáról szóló 15/2013. (V. 31.) számú önkormányzati rendelet (a továbbiakban: Vagyonrendelet) módosításának előkészítésére és a képviselő-testület elé történő terjesztésére, döntéshozatal céljából.

[4] Az egyes egészségügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2022. évi LXXIII. törvényt (a továbbiakban: Mód.Eatv.) 2022. december 21-én hirdették ki, amely az egészségügyi alapellátásról szóló 2015. évi CXXIII. törvényt (a továbbiakban: Eatv.) a 6/B. §-al és a 23. §-al egészítette ki. Az Eatv. 6/B. § (1) bekezdése szerint az állam az egészségügyi alapellátás körében a települési önkormányzattal együttműködésben gondoskodik a védőnői

ellátásról. A védőnői ellátás biztosításáért a Kormány által rendeletben kijelölt állami intézményfenntartó szerv – az irányító vármegyei intézmény útján – felelős. Az Eatv. 23. § (5) bekezdése értelmében a települési önkormányzat 2023. július 1. napjával biztosítja az állam számára a 2023. június 30. napján a védőnői ellátásra szolgáló ingó és ingatlan vagyonnak az ingyenes használatát.

[5] A fenti előzményeket követően hozta meg az alperes a 2023. június 28-án megtartott képviselő-testületi ülésén a 280/2023. (VI. 28.) számú határozatát (a továbbiakban: alperesi határozat), amelyben az önkormányzat és az Eü.Kft, között 2022. november 23-án létrejött vagyonhasználati szerződés 3. számú módosításában foglaltakkal összhangban megerősítette, hogy a védőnői feladatellátást szolgáló önkormányzati tulajdonú ingatlanvagyon a Mód.Eatv. kihirdetése napjáig, azaz 2022. december 21-ig szolgálta a védőnői feladatellátást. Így ezen ingatlanvagyonra a kijelölt vármegyei intézmény (a egyéb érdekelt²) részére történő átadási kötelezettség nem terjed ki.

[6] A felperes 2023. december 18-án BP/2800/00722-1/2023. ügyiratszámom törvényességi felhívással fordult az alperes képviselő-testületéhez. Az önkormányzat polgármestere 2024. február 2-án tájékoztatta a felperes kormányhivatalt arról, hogy az önkormányzat képviselő-testülete a törvényességi felhívásban foglaltakat megismerte és azt a 2024. január 31-i rendkívüli képviselő-testületi ülésén megtárgyalta, azonban a napirendi pont tárgyában érdemi döntést nem hozott.

A felperes keresete és az alperes védirata

[7] A felperes – eredménytelen törvényességi felhívást követően – keresetet terjesztett elő és kérte, hogy a bíróság az alperes 280/2023. (VI. 28.) számú határozatát helyezze hatályon kívül, mert az sérti Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) 9. §-át, a 132. § (1) bekezdés d) pontját, a 139. §-át, valamint az Ea.tv. 23. § (5) bekezdését és a 6/B. § (1) bekezdését.

[8] A felperes hivatkozása szerint az alperes a törvényességi felhívásban foglalt határidő lejártáig nem tett intézkedést a jogszabálysértés megszüntetése érdekében, ezért a törvényességi felhívás eredménytelennek bizonyult, ekként az Mötv. 134. § (2) bekezdése alapján törvényességi felügyeleti eljárás egyéb eszközeinek alkalmazásáról döntött.

[9] A felperes egyrésztől fenntartotta a törvényességi felhívásban foglaltakat, másrészt arra hivatkozott, hogy a 284/2022. (XI. 14.) számú határozat elfogadása egyértelműen arra irányult, hogy az alperes az önkormányzati feladatellátási kötelezettség megszűnését követően elkerülje az önkormányzati tulajdonban lévő ingatlanok kötelező és ingyenes állami használatba adását.

[10] Állította, hogy a rendelkezésére álló információk szerint a kerületben a védőnői feladatellátás folyamatosan működött, 2022. december 21. napját követően is ugyanazon a helyszínen valósult meg, ezért ezen ingatlanok az Eatv. 23. § (5) bekezdésében előírt feltételnek megfeleltek, azaz 2023. június 30. napján ténylegesen a védőnői ellátásra szolgáló ingatlanvagyonnak minősültek. Ezen ingatlanok használati jogának ily módon történő megszüntetése nem jelentette egyidejűleg az egészségügyi közszolgáltatási feladat ellátásának megszűnését is, a védőnői ellátásról az önkormányzat az Mötv. 23. § (5) bekezdés 9. pontja és az Eatv. korábban hatályban volt 5. § (1) bekezdés d) pontja alapján 2023. június 30. napjáig köteles volt az egészségügyi alapellátás körében gondoskodni. Így az önkormányzatnak 2023. július 1. napjával biztosítania kell az állam számára a 2023. június 30. napján a védőnői

ellátásra szolgáló ingó és ingatlan vagyon ingyenes használatát. Mindezek alapján az alperes határozata az Eatv. 23. § (5) bekezdésében, valamint az Vagyronrendelet 2/b. számú mellékletében foglaltakkal is ellentétes.

[11] Álláspontja szerint az alperes a határozat meghozatalakor az Mötv. által az önkormányzati joggyakorlás alapelvei között nevesített jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás elvének és az Eatv. 6/B. § (1) bekezdésében megfogalmazott együttműködési kötelezettség figyelmen kívül hagyásával, jogszabálysértő módon járt el.

[12] Az alperes védiratában utalt arra, hogy az Eatv. rendelkezéseinek kihirdetésével egyidejűleg, 2022. december 21-én vonta el a védőnői ellátásra szolgáló ingatlan és ingó vagyont ezen feladattól, ezért állítása szerint 2022. december 31-én már nem szolgálhatta ezen ingatlanvagyon a törvényben meghatározott feladatot. Ebből következően a védőnői feladatok ellátására a tárgyi ingatlanokban jogcím nélküli használat keretében került sor, ugyanis a 2022. november 14-én meghozott képviselő-testületi döntések alapján a 2022. november 23-án megkötött vagyonhasználati szerződés módosítására figyelemmel ezen használók jogcím nélküli használókká váltak és jelenleg is jogcím nélkül használják a perbeli ingatlant. A jogcím nélküli használat nem teremt alapot az Eatv. 23. § (5) bekezdésében foglalt ingyenes használatra, ahogyan az a körülmény sem, hogy a Vagyronrendelet hivatkozott melléklete tartalmazza az érintett ingatlanokat és a védőnői feladatellátást, mert nem determinálja azt, hogy az önkormányzat nem dönthet másképpen a hasznosítást illetően.

A jogerős ítélet

[13] A bíróság jogerős ítéletével az alperes 280/2023. (VI. 28.) számú határozatát az ítélete meghozatalának napjával hatályon kívül helyezte.

[14] Ítéletében jelentőséget tulajdonított azon ténybeli körülménynek, hogy a Mód.Eatv. kihirdetését követő időszakban, azaz 2022. december 21. napjától egészen 2023. július 1. napjáig tartó időszakban a hivatkozott önkormányzati tulajdonú ingatlanvagyon változatlanul a védőnői feladatellátást szolgálta. A bíróság erre figyelemmel megállapította, hogy ezen önkormányzati tulajdonú ingatlanvagyon jogi sorsa vonatkozásában az Eatv. 23. § (5) bekezdésében foglaltak az irányadók.

[15] Kifejtette továbbá, hogy az önkormányzati tulajdonú ingatlanvagyon korlátozottan forgalomképes törzsvagyon, tekintetbe véve azon szabályozási körülményt, hogy a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény (a továbbiakban: Nvt.) az önkormányzat tulajdonában álló vagyonelemek meghatározott részének korlátozottan forgalomképes vagyonkörbe történő sorolására, illetve meghatározására az önkormányzatokat hatalmazza fel. Ezzel összefüggésben hangsúlyozta, hogy az érintett önkormányzati tulajdonú ingatlanok forgalomképessége szerinti besorolásának módosítására, illetve ezzel összefüggésben az önkormányzati vagyonrendelet módosítására vonatkozó előterjesztést, rendeletalkotási javaslatot nem nyújtottak be, ekként a megjelölt időszakban az önkormányzat képviselő-testülete által meghozott 285/2022. (XI. 14.) számú határozat második mondatában foglaltak végrehajtására nem került sor.

[16] A bíróság a felperes kereseti állításával egyezően hangsúlyozta, hogy a besorolásnak azért van jelentősége, mivel az Nvt. 5. § (6) bekezdése akként rendelkezik, hogy a korlátozottan forgalomképes törzsvagyoni minősítés az (5) bekezdés a)–c) pontja szerinti nemzeti vagyon tekintetében addig áll fenn, amíg az adott vagyontárgy közvetlenül önkormányzati feladat és hatáskör ellátását vagy a közhatalom gyakorlását szolgálja. A

bíróság jogkövetkeztetése szerint az Eatv. 23. § (6) bekezdésében foglalt, a védőnői ellátásra szolgáló ingatlanvagyon feladattól történő elvonásához szükséges az érintett ingatlanok forgalomképessége szerinti besorolásának módosítása, forgalomképes vagyonná való átminősítése is, ezért a Vagyonrendelet módosítására 2022. december 30-ig kellett volna sort keríteni, amelyre azonban a tárgyi ügyben nem került sor.

[17] A bíróság ítéleti álláspontja szerint a vagyonhasználati szerződés 3. számú módosítása mindösszesen az azt aláíró, a szerződésben részes felekre nézve jelent kötelmet, jogszabállyal azonban ellentétes nem lehet, arra az alperes perbeli védekezése részeként önmagában nem hivatkozhat.

[18] A bíróság az Mötv. 9. §-val összefüggő kereseti érvelést alaptalannak minősítette azzal az indokkal, hogy az addig kötelező önkormányzati feladatellátáshoz kapcsolódó ingatlanvagyon biztosításának kérdése nem a szűkebb értelemben vett, a Mötv.-ben rögzített feladat ellátáshoz kapcsolódik.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[19] A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet annak hatályon kívül helyezése és az ügyben eljáró bíróság új eljárásra utasítása iránt.

[20] Felülvizsgálati kérelme befogadását a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) és ab) alpontja alapján kérte. Az ügyben szereplő jogkérdés, az Eatv. 23. § (5)-(6) bekezdésének értelmezése társadalmi jelentőségét abban jelölte meg, hogy az egészségügyi alapellátás központi átalakítása országos szintű közpolitikai és közigazgatási kérdés, nem csupán egy helyi ügy.

[21] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Eatv. 23. § (5) és (6) bekezdését, a bíróság ugyanis a hivatkozott anyagi jogszabályt tévesen értelmezte, amikor arra a jogkövetkeztetésre jutott, hogy a feladattól elvonás csak azzal valósulhat meg, ha az alperes a Vagyonrendelet módosításával az érintett törzsvagyoni ingatlanokat forgalomképesé minősíti. Ezzel az értelmezéssel olyan, a jogszabályi feltételeken túlmenő, azokat kiegészítő követelményeket állított, amely túlmutat a jogszabályértelmezésen, gyakorlatilag jogalkotást jelent a bíróság részéről, az így levont téves jogkövetkeztetés az ítélet megalapozottságának követelményét sérti.

[22] Kifejtette, hogy a bíróság ítéletével túlterjeszkedett az értelmezési kereten, és a tényleges használat alapján vont le jogilag kötelező következtetést, amely ellentétes a vagyoni önrendelkezés elvével. Az alperes szerint fontos körülmény, hogy a vagyona feletti rendelkezési jogával még a hivatkozott törvényjavaslat benyújtása előtt élt.

[23] Az ítélet továbbá jogszabálysértő azon okból is, mert a törvényszék a bizonyítékokat okszerűtlenül mérlegelte, és a megállapított tényállásból téves jogi következtetést vont le, amely külön-külön és együtt is a Kp. 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdésének, valamint a Kp. 78. § (2) bekezdésének megsértését eredményezte.

[24] Az alperes kifejtette, hogy az Eatv. 23. § (6) bekezdéséből nem következik az az értelmezés, hogy a „feladattól elvonás” kizárólag önkormányzati rendeletalkotás útján valósulhat meg. A törvényi rendelkezés helyes értelmezése szerint a perbeli ingatlanvagyonnak a védőnői feladatok ellátásától való elvonása már a törvényjavaslat

beterjesztése előtt megvalósult azáltal, hogy az alperes képviselő-testülete meghozta az erről szóló 284/2022. (XI. 14.) számú határozatát, valamint az Eü. Kft-vel kötött Vagyonhasználati szerződését módosította. Az a tény, hogy az Eü. Kft. az ingatlanokat jogcím nélkül tovább használta, nem változtat az elvonás tényén. A bíróság által hatályon kívül helyezett határozat csak megerősítette az alperes 284/2022. (XI. 14.) és 285/2022. (XI. 14.) számú korábbi határozatait, és pusztán deklarálta az ingatlanok jogi státuszát. Egyébiránt a 284/2022. (XI. 14.) és 285/2022. (XI. 14.) számú határozatok továbbra is érvényben vannak.

[25] Az alperes szerint a hatályon kívül helyezett 280/2023. (VI. 28.) számú határozat nem ütközik az Eatv. 23. § (5) bekezdésébe, mivel az érintett ingatlanvagyon jogszerűen elvont vagyon, amely 2023. június 30. napján nem szolgált védőnői feladat ellátásra, így annak ingyenes használatát az állam számára az alperesnek nem kell biztosítania.

[26] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Álláspontja szerint az ítéleti döntés a vonatkozó jogszabályi előírásoknak megfelel. Kifejtette, hogy a felperes jogi véleményével ellentétben a jogszerű feladattól elvonásnak két feltétele van. Ezek egyike a vagyonrendelet olyan módosítása, mely egyértelműen tartalmazza, hogy az adott ingatlan nem szolgálja a védőnői feladatellátást, azaz az adott települési önkormányzat más ingatlanban látja el az Mötv. 23. § (5) bekezdés 9. pontja és az Ea.tv. 5. § (1) bekezdése 2023. június 30. napjáig hatályban volt d) pontja szerinti kötelező közfeladatot.

[27] Ha az alperes képviselő-testülete 2023. június 30. napja előtt rendeletmódosítás keretében törölte volna az adott ingatlanok esetében a védőnői feladatellátás funkciót a Vagyonrendeletből, azzal megsértette volna az Eatv. 5. § (1) bekezdés 2023. június 30. napjáig hatályban volt d) pontjából fakadó védőnői ellátásról való gondoskodási kötelezettséget. Az alperes csakis akkor vonhat el védőnői feladatellátás alól ingatlanvagyont, ha új ingatlanba viszi azt át és erről előzetesen, írásban értesíti az egészségügyi államigazgatási szervet, kérve a működési engedély módosítását. Jelen esetben ez a feltétel sem teljesült.

[28] A felperes kiemelte, hogy alperes a védőnői feladatellátást ténylegesen nem vitte át másik ingatlanba és csak „papíron” deklarálta azt, hogy az az adott ingatlanokat illetően megszűnt, ugyanakkor e döntéseket nem hajtotta végre, a védőnői szolgáltatást továbbra is ugyanazon helyszíneken biztosította. A jogszerű feladattól elvonásnak az Alaptörvény 28. cikkéből következő tényszerűségi kritériumát nem valósította meg, így eljárása jogszabálysértőnek minősül.

A felülvizsgálati kérelem befogadásának indokai

[29] A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján fogadta be, mert a Kúria érdemi döntése túlmutat az egyedi jogvitán, irányt mutat más önkormányzatoknak, állami szerveknek és jogalkalmazóknak abban a társadalmi jelentőségű kérdésben, hogy milyen jogi keretek között és milyen eljárásrendi követelmények mellett valósulhat meg a kötelező közfeladatokhoz kapcsolódó vagyonrendezés.

A Kúria döntése és jogi indokai

[30] Az alperes felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint nem megalapozott.

[31] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése értelmében a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálta felül.

[32] A Kúria megállapította, hogy az eljáró bíróság döntését a szükséges mértékben megindokolta, és helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperes támadott határozata jogszabálysértő.

[33] Az Eatv. 23. § (5) bekezdése értelmében a települési önkormányzat 2023. július 1. napjával biztosítja az állam számára a 2023. június 30. napján a védőnői ellátásra szolgáló ingó és ingatlan vagyonnak az ingyenes használatát.

[34] Ahogyan a jogerős ítélet is rámutatott, a jelen jogvita fontos ténybeli előzménye, hogy az alperes önkormányzat 2022. november 14. napján hozta meg a 284/2022. (XI. 14.) és a 285/2022. (XI. 14.) számú határozatát. Az előbbi határozatban a Vagyonhasználati szerződés módosítását kezdeményezte, az utóbbiban arról rendelkezett, hogyha „az irányadó jogszabályok az egészségügyi alapellátási közfeladatok” és az egészségügyi szakellátási feladat teljesítését már nem az önkormányzat feladataként határozzák meg, úgy az önkormányzat ellátási kötelezettségéből kikerülő feladatok ellátására biztosított ingatlanok forgalomképesség szerinti besorolását korlátozottan forgalomképes besorolásból forgalomképes besorolásra módosítja. A képviselő-testület egyidejűleg felhatalmazta a polgármestert, hogy kezdeményezze a 15/2013. (V. 31.) számú vagyonrendelet módosításának előkészítését.

[35] Ahhoz tehát, hogy egy adott feladathoz rendelt ingatlanvagyon forgalomképessé váljon a 285/2022. (XI.14.) számú határozat is elismeri, hogy jogszabálmódosításra van szükség. Az alperes szerint két feltételnek kell megfelelni: az egyik ilyen feltétel, hogy központi jogszabály az egészségügyi szakellátási feladat teljesítését már nem önkormányzati feladatként határozza meg; a másik feltétel, hogy a Vagyonrendelet – mint jogszabály – sem törzsvagyonként jelöli, hiszen kezdeményezte annak módosítását. A 284/2022. (XI. 14.) és a 285/2022. (XI. 14.) számú határozatba foglalt szabályok – mint közjogi szervezetszabályozó eszközben foglalt rendelkezések – a képviselő-testület, illetve az általa irányított szervek tevékenységére vonatkoznak.

[36] A fenti döntések meghozatalát követően, egy nappal később nyújtották be a T/2031. számú törvényjavaslatot az egyes egészségügyi tárgyú törvények módosításáról, majd az Országgyűlés 2022. december 7-ei ülésnapján elfogadta a Mód.Eatv.-t, amelyet 2022. december 21. napján hirdettek ki. A módosult szabályok ezen időponttól kezdődően mindenki számára megismerhetővé váltak.

[37] A Mód.Eatv. az Eatv. 6/B. § (2) bekezdését akként állapította meg, hogy:

„(2) A védőnői ellátás biztosításáért a Kormány által rendeletben kijelölt állami intézményfenntartó szerv – az irányító vármegyei intézmény útján – felelős azzal, hogy

a) az ellátás jogszabályban előírt tárgyi feltételeit az állam a települési önkormányzattal kötött megállapodás útján is biztosíthatja, és

b) a Kormány által rendeletben kijelölt állami intézményfenntartó szerv a települési önkormányzat részére tájékoztatásul megküldi a védőnői ellátás megszervezésével összefüggő, a személyi és a tárgyi feltételek biztosítására vonatkozó döntéseket.”

[38] A védőnői feladatellátás e törvénymódosítás következtében egyértelműen átkerült az önkormányzatoktól az államhoz azzal, hogy az önkormányzat érintettsége továbbra is

megmaradt, amennyiben a 6/B. § (1) bekezdése szerint az állam a települési önkormányzatokkal együttműködésben gondoskodik a védőnői feladatok ellátásáról; a 6/B. § (2) bekezdés a) pontja alapján pedig az ellátás tárgyi feltételeit az állam az önkormányzattal kötött megállapodás útján is biztosíthatja.

[39] A Mód.Eatv. az Eatv. 23. § (6) bekezdését akként határozta meg, hogy „A települési önkormányzat a 2022. december 31-én a védőnői ellátásra szolgáló ingatlan és ingó vagyonát e feladattól nem vonhatja el.”

[40] A Kúria megállapította, hogy ez a szabály a 2022. december 31-ei vagyonállapothoz köti az ingatlan rendeltetését. Az az ingatlan, ami ebben az időpontban (még) védőnői feladat ellátását szolgálta, az továbbra is a védőnői feladatok ellátására rendelt, ami ebben az időpontban már forgalomképes vagyontárgy, azzal az önkormányzat szabadon rendelkezik, de együttműködése e feladatellátás tekintetében továbbra is fennáll. Mindezt az önkormányzat is felismerte előzetesen, hiszen a 284/2022. (XI. 14.) és 285/2022. (XI. 14.) számú határozatai feladatot határoznak meg az ingatlanvagyon forgalomképessé tételére, ehhez kapcsolódóan a képviselő-testület kifejezetten rendelkezett a Vagyonrendelet – mint jogszabály – módosításának szükségességéről.

[41] Tehát az ügy alapkérdése, hogy az önkormányzat Vagyonrendelete hogyan rendelkezett 2022. december 31. napján az érintett ingatlan(ok) tekintetében. Megállapítható, hogy a 285/2022. (XI. 14.) számú önkormányzati határozat ugyan szorgalmazta az ingatlanvagyon rendezését, azonban ez 2022. december 31-ig nem történt meg. Ezen időállapotban a Vagyonrendelet 2b) mellékletének 74. 99. és 135. sorai az Eü. Kft.-hez rendeli a védőnői feladatokat a Kondor Béla sétány, Póth I. utca és Üllői úti ingatlanok tekintetében, azaz a 2022. december 31-ei állapot szerint a Vagyonrendelet tartalmazta a védőnői feladatok ellátását és az adott intézményeket (ingatlanokat).

[42] Az eljárás során az nem volt vitás, hogy „irányadó jogszabályok” közül – ahogy a 285/2022. (XI. 14.) önkormányzati határozat maga is megfogalmazta – a központi jogszabály, az Eatv. módosult, az önkormányzati közfeladatból állami feladat lett, azonban a helyi jogszabály (a Vagyonrendelet) nem módosult. Az önkormányzati határozat mivel nem jogszabály, így ebből a szempontból nincs jelentősége, hogy a Mód.Eatv. előtt meghozott két határozat milyen rendelkezéseket tartalmaz. Annyi azonban megállapítható, hogy az önkormányzat eljárása a saját maga számára a 285/2022. (XI. 14.) számú határozatban megállapított feltételnek sem felel meg.

[43] A felülvizsgálati ellenkérelem helytállóan hivatkozott arra, hogy az Eatv. 23. § (5) bekezdésében meghatározott 2023. július 1-ei határidő az Mötv. szabályaival való összhangot jeleníti meg. Az Mötv. 23. § (5) bekezdés 9. pontja 2023. június 30. napjáig úgy rendelkezett, hogy „a kerületi önkormányzat feladata az egészségügyi alapellátás biztosítása”, azaz az alperes eddig az időpontig volt köteles biztosítani a védőnői feladatellátást.

[44] A Kúria is hangsúlyozza, hogy az Eatv. 23. § (5) bekezdése nem az ingatlanelvonásról, hanem a feladat-ellátásról szól, ezt követően az önkormányzat egyrészt megállapodás alapján, másrészt az együttműködési kötelezettség alapján vesz (vehet) részt a védőnői feladatok ellátásában.

[45] A jelen ügy tárgyát képező 280/2023. (VI. 28.) önkormányzati határozat – ami szintén nem jogszabály – akként szól, hogy az önkormányzat megerősíti a 284/2022. (XI. 14.) és a 285/2022. (XI. 14.) határozatában, valamint a Vagyonhasználati szerződés 3. számú módosításában foglaltakat, kimondja: a védőnői feladatellátást szolgáló ingatlanok 2022. december 21-ig (a Mód.Eatv. kihirdetésének napjáig) szolgálták a védőnői feladatellátást. Így az átadási kötelezettség nem terjed ki a egyéb érdekelt2 részére.

[46] A 280/2023. (VI. 28.) önkormányzati határozat jogszabálysértő egyrészt azért, mert a benne foglalt 2022. december 21-ei állapot szerint (de a törvényben meghatározott 2022. december 31-ei állapot szerint is) az alperes Vagyondirektóriumának melléklete – mint jogszabály – akként rendelkezett, hogy a fent említett ingatlanok a védőnői feladat ellátását szolgálják, így a határozat az alperes saját rendeletével sincs összhangban. Megjegyzendő továbbá, hogy a felperes szerint 2023. június 30-án az említett ingatlanok ténylegesen is a védőnői ellátásra szolgáló ingatlanvagyonnak minősültek, így azok egyébként is az Eatv. 26. § (5) bekezdése hatálya alá tartoztak. Másrészt azért is törvényellenes, mert a 280/2023. (VI. 28.) önkormányzati határozat 2023. június 28-án kelt, az Möt. pedig 2023. június 30-g kerületi önkormányzati feladatként határozta meg a védőnői feladatok ellátást, tehát korábbi időpontban a feladatellátás megszűnéséről nem lehetett volna döntést hozni. Az Eatv. 2023. június 30-ig hatályban volt 5. § (1) bekezdés d) pontja szerint is a települési önkormányzat az egészségügyi alapellátás körében gondoskodik a védőnői ellátásról.

[47] A fentiekből az következik, hogy amennyiben az alperesi önkormányzat 2022. december 31-ig elvonja a védőnői feladata ellátására addig szolgáló ingatlanokat, akkor is köteles a feladatellátás megszűnése napjáig (2023. június 30.) másik ingatlant kijelölni a feladat ellátására és a működési engedélyt módosítani.

[48] A Kúria hangsúlyozza, hogy a törvényi alapon nyugvó feladatellátás-módosítást nem lehet önkormányzati határozattal, vagy az önkormányzat által kötött vagyonhasználati szerződés módosításával rendezni. Ezekről a kérdésekről csak jogszabályban lehet rendelkezni, ez pedig az önkormányzati rendelet. A 284/2022. (XI. 14.), a 285/2022. (XI. 14.) számú és a jelen ügy tárgyát képező 280/2023. (VI. 28.) számú határozat is intézkedések megtételére hatalmazza fel a polgármestert, a határozatoknak normatív ereje kifelé, azaz sem az önkormányzati feladatellátás meghatározása, sem az ingatlanvagyon átrendezése tekintetében nincs.

[49] A fentiekben kifejtett indokokra figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet érdemét tekintve a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályoknak megfelel, ezért azt a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján – az indokolás pontosításával – hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[50] *Ahhoz, hogy egy adott közfeladathoz rendelt ingatlanvagyon forgalomképessé váljon – egyéb feltételek mellett – az önkormányzati vagyonrendelet módosítására van szükség.*

[51] Záró rész

[52] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése alapján a felperes erre irányuló kérelmére tárgyaláson járt el.

[53] Az alperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a Kúria a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 80. §-a, 81. § (1)-(3) bekezdése, 82. §-a és 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes felszámított költségének megtérítésére.

[54] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontja és az 50. § (1) bekezdése szerinti felülvizsgálati illeték a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[55] Az ítélettel szemben a felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. november 11.

Dr. Balogh Zsolt sk.
a tanács elnöke

Dr. Dobó Viola sk.
előadó bíró

Dr. Bögös Fruzsina sk.
bíró

Dr. Kiss Árpád Lajos sk.
bíró

Dr. Sugár Tamás sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő